



Živjeti povezani s pokojnima

Krajem svake godine suočavamo se s činjenicom da smrt pripada u život. 1. studenoga katolici slave blagdan Svih svetih. Dan kasnije, na Dušni dan, posjećuju grobove svoje pokojne rodbine. Krajem mjeseca evangeličke Crkve slave Nedjelju pokojnih. Posljednja nedjelja u crkvenoj godini označava se i kao Nedjelja vječnosti, jer se nadamo Gospodinovu ponovnom dolasku i vječnom životu.

Kada se kao par suočimo sa smrću rođaka ili prijatelja, nastaje neugodan osjećaj, jer se probude misli o vlastitoj smrti.

Znanje o vlastitoj smrtnosti neki američki psiholozi smatraju „crvom u našem srcu“. Sa starošću ono nam sve više čini život tužnijim. Neki ljudi se nadaju da će umrijeti

prije svoga supružnika/supruge, jer s jedne strane ne mogu dobro podnijeti bol žalovanja, a s druge strane teško im pada živjeti sami.

Kršćani prvih stoljeća vjerovali su da će u nebu gledati samo đagoga Boga. Vječno blaženstvo sastojalo bi se tako samo u „gledanju Boga“.

Pokojnici će stajati pred Bogom i njega bez kraja „gledati i ljubiti, ljubiti i hvaliti“. To je učio Augustin (354-430 posl. Krista). Želimo Vas pozvati da razvijate taj životni osjećaj: biti doma u svijetu i biti doma u nebu. Apostol Pavao piše: „²⁰ Naša je pak domovina na nebesima, odakle iščekujemo Spasitelja, Gospodina našega

Isusa Krista: ²¹ snagom kojom ima moć sve sebi podložiti on će preobraziti ovo naše bijedno tijelo i suobličiti ga tijelu svomu slavnomu...“ (Fil 3,20).“ Tijekom svoga života crkveni otac Augustin dodatno je razvio nauku o ponovnom viđenju u nebu.

Kada je umro muž plemenite Rimljanke Italike 408. godine posl. Kr., Augustin joj je napisao pismo. Tješio je udovicu riječima: „Naši dragi, koji su napustili ovaj život, nisu nam izgubljeni; samo smo ih poslali pred nama. Na temelju čvrstoga Božjeg obećanja smijemo se također nadati da ćemo jednom stupiti u onaj život u kojem ćemo ih to više ljubiti koliko ćemo ih bolje upoznati, i gdje ćemo ih ljubiti bez straha od razdvajanja.“



Frank (60 godina) i Elke (57 godna) pozivaju rodbinu i prijatelje na srebrni bračni jubilej.

U sunčevu sjaju nazdravljaju čašom pjenušca ili soka od naranče. Zatim su gosti pozvani u garažu, gdje će najstariji sin predstaviti slike i filmske isječke iz života svojih roditelja. Nastaje smijeh kada se prisutni prepoznaju i prave viceve na račun svoga nekadašnjeg izgleda. Nastaje potpuni mir kada se prikazuju slike rođaka koji su međuvremenu umrli.

Jedan od njih je Elkin brat, koji je dva mjeseca prije doživio smrtni srčani infarkt. Slika s kiticom cvijeća podsjeća goste da je moguće i preko smrti ostati povezani.





- < Razgovarajte o tome kako i gdje želite biti pokopani.
- < Koju izreku si želiš na osmrtnici?
- < Strebaju li sudionici u pogrebu doći odjeveni u crno ili šareno?
- < Koje se pjesme trebaju pjevati na misi zadušnici?
- < Ukupni troškovi pogreba iznose prosječno oko 13.000 eura (todesfall-checkliste.de). Štedite li za taj slučaj, kako Vaši potomci ne bi bili financijski odviše opterećeni?
- < Želite li biti pokopani u zajedničkom grobu?
- < Trebali ukop biti u zemlju ili kremiranje?
- < I: Kako izgleda život nakon smrti za Vas?
Porazgovarajte o tome.

Za naš život s Bogom



Molimo zajedno: Duše Sveti, Ti ne napuštaš našu dušu. Pa ni onda kada naš zemaljski život ide kraju. Zajedništvo s Tobom ostaje. Utješno je vjerovati da ostajemo u Tvojim ljubavi (prema riječima brata Rogera). Blagoslovi nas i svu rodbinu i prijatelje s kojima se osjećamo povezani. I daruj našim dragim pokojnicima vječni život kod Tebe. Amen



Dragi bračni paru, bol i radost u životu ponekad stoje blizu jedna drugoj. Doživjeli smo to kada se udavala naša najstarija kći. Nekoliko dana prije umrla je moja majka (Klaus); jako se radovala tomu slavlju. Na svadbi spomenuti su poimence gosti iz bliza i daleka. Na kraju predstavljanja mladenci su uputili na dvije fotografije u velikom formatu: Na jednoj je bio djed našega zeta, koji je umro nekoliko mjeseci prije, na drugoj je bila moja majka. Oboje su rekli „da djed i baka s neba smiju slaviti s nama.“ Pozivamo Vas kao kršćane da živite povezani s našim dragim pokojnicima. Vaši Gisela i Klaus Glas, Schönstatt

Kao kršćani imamo dužnost brinuti se da Zemlja
postane komadić neba.

Josef Kentenich

